S-třem-hlav

DUBEN
2020 - č.2

Učitelé jsou snad z jiné planety...

Lepší by bylo poslat poštovního holuba...

OBČASNÍK
ze života školy
pro zábavu a potěšení

Výuka na ruby...

Časopis žáků Základní školy a a Mateřské školy Třemešná

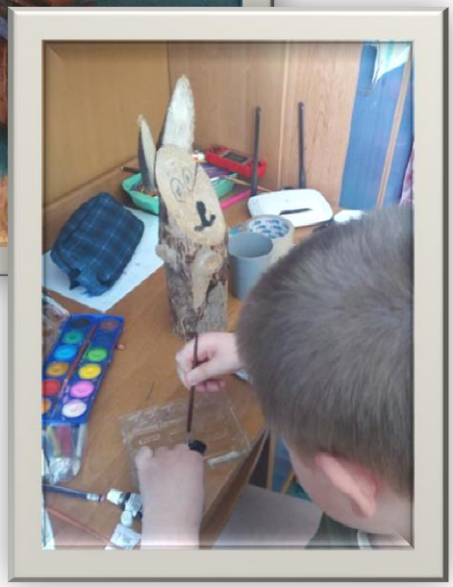

Seznam:

Úvodní slovo..... 2

Výuka naruby..... 3

Lehčí by bylo vyslat poštovního holuba..... 4

Prodloužily se nám prázdniny..... 5

Praktické činnosti v praxi..... 10

Kurz vaření..... 11

Přírodopis v přírodě..... 13

Je libo trochu dějepisu..... 14

Z VRCHNÍHO ŠTÁBNÍHO VELENÍ

Vážení čtenáři,

vydáváme další číslo Střemhlavu, které přináší postřehy z řad našich žáků. Děti napsaly zajímavé slohy na téma domácí příprava a volný čas. Někteří žáci úkol splnili, jiní si dokonce s jejich zpracováním vyhráli. Prokázali tím nejen jazykovou vybavenost, ale také tvůrčí schopnost při práci s Wordem. Náš časopis vkládáme také na Facebook a byla bych moc ráda, kdybyste příspěvky dětí ocenili lajkem, popř. i nějakým komentářem, který by naše děti podpořil v další jejich usilovné práci. Za celý kolektiv učitelů vám přeji krásné Velikonoce, a kdybyste se chtěli podělit o nějaký zážitek z těchto pro nás netradičně strávených svátků, budeme rádi za jakýkoliv příspěvek v podobě textu i fotografií, rádi vše otiskneme.

Mgr. Hana Smolíková

šéfredaktorka školního časopisu

VÝUKA NARUBY

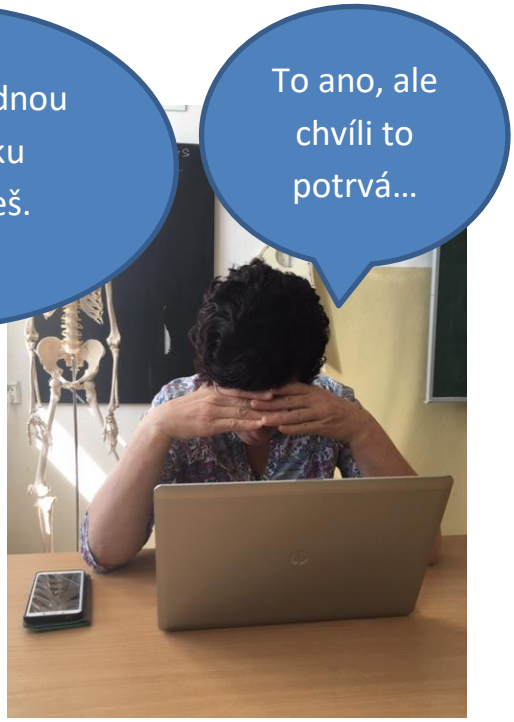

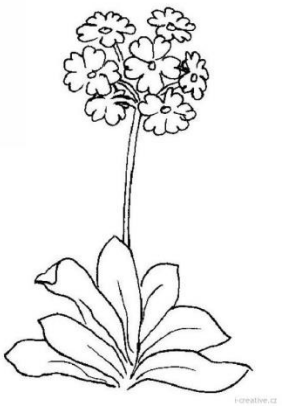

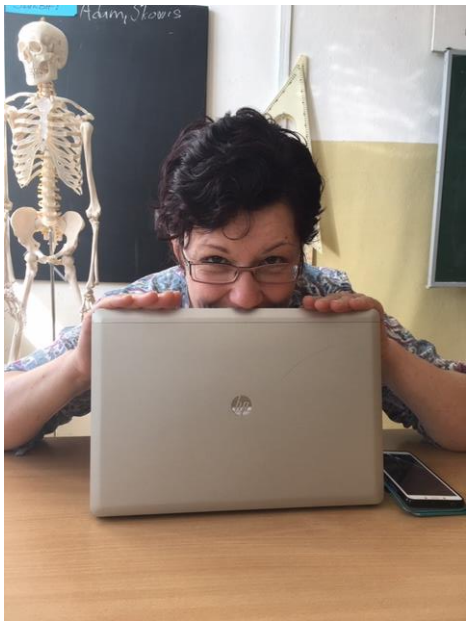

Paní učitelka Hlaváčková si při výuce přírodopisu ušila na sebe bič. Protože se jí zželelo dětí, které tráví nadměrný čas u počítače, postavila svou výuku- dalo by se říct – naruby. Vyslala žáky do přírody a tam jí měli vyfotit floru, na kterou venku narazili. Úkolem paní učitelky bylo poznat, o jakou rostlinu či strom se jedná. Děti musely její zpracovaný test opravit či doplnit. Jak nelehký úkol p. uč. měla, můžete posoudit dle přiložených fotografií.

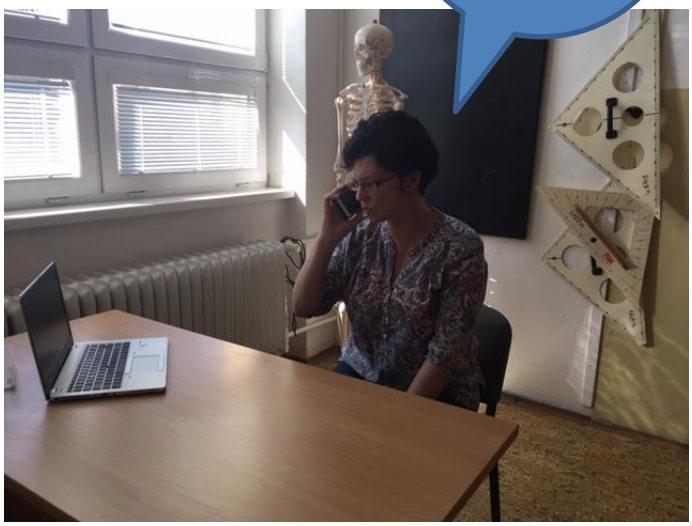

Na první pohled se zdály prodloužené prázdniny jako něco úžasného

… ale ještě neuběhl ani týden a já začal pomalu bláznit. Jako nebudu dělat, že se mi nelíbí vstávat v deset a dělat zápisy v pyžamu. Muset být doma a nikam nechodit, taky není úplně nejlepší. Naštěstí je doma spoustu práce, kterou můžu dělat a vydělat si tím pár korun. A i když sbírání větví není úplně nejzábavnější věc na světě, tak je to asi lepší než koukat do zdi.

A protože musím napsat slohovku na 20 řádků, pokusím se napsat něco o koronaviru, protože ten s tím vším docela souvisí. A také se teď nemluví o ničem jiném. Podle mě ten vir samotný není tak nebezpečný, jak lidé říkají.

Šance, že umřeme, je prakticky nulová

Všichni tady panikaří, jaký prý to bude konec světa, ale pokud někdo nemá jinou nemoc a není starý, tak šance, že umře na koronavirus, je prakticky nulová. Nedivil bych se, kdyby tady za chvilku začali lidi nosit ochranné obleky, i když jdou jenom vynést koš. Docela mě překvapuje, že si ještě nikdo neotevřel velkoobchod s rouškami a s dezinfekcí. To teď vypadá jako dost dobrý byznys. Možná se stane nějaký problém s ekonomikou. Některé firmy už teď snížily svoji hodnotu o 30 % a cena eura se zvýšila zhruba o dvě koruny, což znamená, že možná bude další celosvětová krize. Ale co, zatím si všichni můžeme užít to, že nemusíme sedět ve škole.

LEHČÍ BY BYLO VYSLAT POŠTOVNÍHO HOLUBA

Moje domácí vyučování vypadá asi tak, že ráno vstanu, podívám se na EduPage a udělám úkoly, abych potom měl klid. Problém nastal v tu chvíli, kdy jsem měl něco posílat přes EduPage, ale po chvilce snažení jsem zjistil, že lehčí by bylo poslat i poštovního holuba.

Potom mým rodičům přišly asi tři zprávy o tom, že nemám udělané úkoly, takže jsem se rozhodl, že si budu muset založit messenger. Strávil jsem u toho asi tři hodiny, protože jsem si kvůli tomu musel založit nový email, facebook a kdo ví co ještě, jenom abych mohl poslat fotku na kusu papíru.

Co dělám ve volném čase?

Někdy se snažím dívat na televizi, ale protože všechno, co tam uslyšíte, bude o koronaviru, tak mě to vždycky brzo přestane bavit. Vím, že ten virus může být docela nebezpečný, ale to, že si mám vzít roušku, když si půjdu koupit toaleťák, jsem slyšel asi dvacetkrát. Takže jsem začal hodně spát, začal jsem trochu cvičit a občas doma taky udělám nějakou práci. Občas se jdu projít, ale to, že musím mít roušku, i když kolem mě není v okolí 1000 metrů vůbec nikdo, to docela kazí.

Kevin Horák, 7. třída

Mé domácí vyučování

Díky koronaviru a vyhlášení nouzového stavu se můj denní režim převratně změnil. Sice nemusím vstávat brzy do školy, ale i tak mám spoustu školních povinností, které mi zaberou většinu času.

Vstávám až kolem 8. hodiny někdy i později. Jsem nachlazená a špatně se mi dýchá. Nasnídám se, umyji a jdu zkontrolovat EduPage. Většinou už tam mám nějaký úkol, který musím vyhotovit. Tak se pouštím do práce, i když se mi nechce. Nejvíce mě baví matematika, ale přepisování prezentací mně dlouho trvalo. Přepisovala jsem je někdy až do večera. Občas zápasím i s angličtinou. Některým videím v angličtině ne vždy rozumím. Mamka mi moc nemůže pomoci, protože anglicky neumí. Učila se rusky. Tak musím občas použít slovník a Google překladač. Testy z českého jazyka ujdou. Sem tam něco popletu většinou proto, že spěchám a špatně si přečtu zadání. A také se věnuji ostatním předmětům, jako je zeměpis, dějepis, přírodopis. Během dne si musím dělat přestávky. Někdy jsem unavená, v noci se mi špatně spí kvůli rýmě a během dne mě často bolí hlava.

Už se těším, až tato situace skončí a budu se moci vrátit zpátky do školy za kamarády.

Vanessa Lysická, 7. třída

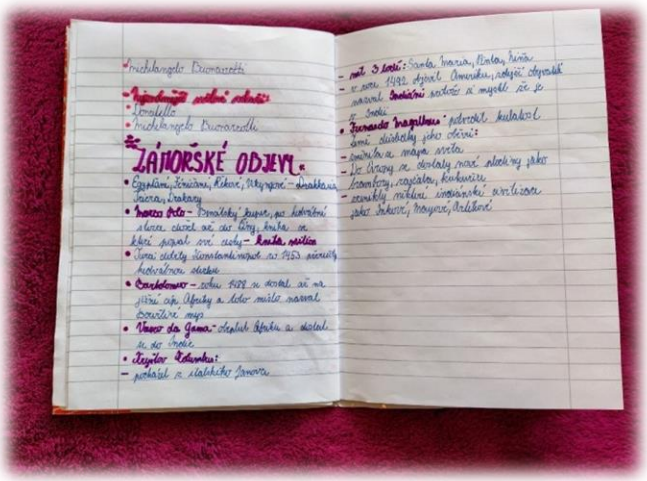

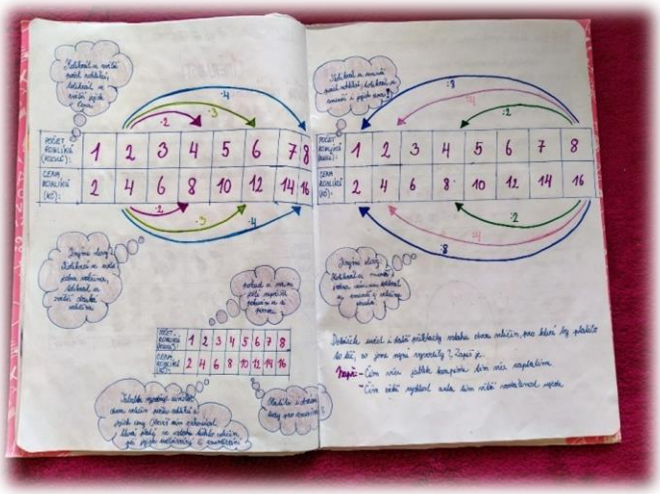

Jak se učím já

Je dosti těžké napsat slohovou práci o tom, jak se vlastně já učím. Vždy musím počkat na mamku a sestru, až přijedou z práce, aby mi mohly s úkoly pomoct a zkontrolovat mi je. Proto celý den se věnuji něčemu jinému. Jak přijedou, otevírám EduPage a jdeme se podívat, jaké nové úkoly mi tam přibyly. Vždy zjistím, že mi tam každý den přibyly asi tak tři úkoly. Hned mezi prvními je angličtina, na kterou se vrhnu se svojí sestrou, která angličtinu ovládá víc než já. Paní učitelka nám vždy zašle video nebo nějaký testík, který se sestrou uděláme za chvilku, a i když to vypadá jako brnkačka, tak to tedy není. Dále se mi vždy objeví domácí úkol z češtiny, kde v poslední době děláme skloňování. Úkoly a učení mi nechybí, ale chybí mi kamarádi a naši učitelé. Také mi škola chybí hlavně z důvodu, že doma mi mamka ani sestra nevysvětlí učení a látku tak jako učitel.

Co dělám ve volném čase

Ve volném čase chodím do práce za svým dědou. Dělá na statku nedaleko jejich baráku. Každé ráno vstanu, nasnídám se, vezmu dědovi svačinu a jedu za ním na kole do práce. S dědou opravujeme traktory a zemědělské příslušenství jako je pluh, vozík či secí stroj. V čase obědu s dědou jdeme za babičkou, která pro nás vždy uvaří něco dobrého. Odpoledne třeba řežeme dřevo, hrabeme posekanou trávu a ořezáváme stromky. Dále někdy ve svém volném čase si zacvičím karate, anebo si kopu s balonem na louce. Také babička s dědou mají tři kočky, takže když je krásně, hraju si s nimi venku.

Zdeněk Socha, 7. třída

Mé domácí vyučování

Ráno, když vstanu, čeká mě čeština, potom matika a další předměty, a když je dodělám, stane se něco neuvěřitelného, mám tam další úkoly z těch samých předmětů... No chvíli mi trvá, než si uvědomím, že je to další úkol, a říkám si, jak to ti učitelé stíhají? Ale důvod je mi dosud neznámý. Možná jsou z jiné planety, kde den nemá 24 hodin, ale třeba 48, a tak to prostě stíhají. Asi bych se tam měla odstěhovat i já, abych to stihla všechno, jenže to už bych se nikdy asi neprojela na koni a to by mě opravdu velice, převelice moc mrzelo. Tudíž zůstanu doma a budu doufat, že je to brzo přestane bavit.

Co dělám ve volném čase

Tato otázka je velice jednoduchá…. volný čas totiž není. Celý den makám na češtině nebo na matice nebo na spoustě jiných nezmiňovaných předmětech, kde je velká řada úkolů, no ale trochu volného času přece jenom mám, a tak jezdím na koních nebo skládám dřevo na vlečku, nebo se dívám na televizi a tak se to opakuje den co den.

Viktorie Smolíková, 7. ročník

Moje domácí příprava

Moje domácí příprava začíná tak, že ráno mě mamka tahá z postele (jak mě se nechce vstávat :D). Vezmu si notebook a musím jít dolů do kuchyně, nahoře v pokoji se totiž učí ještě má mladší sestra Veronika. Jak mamka říká: „Tahle situace není moc lehká, když jsou doma tři školáci z různých ročníků.“ Ale já mám ten nejlepší dozor, mou nejmladší sestru Nellinku, která má půl roku. Posadím si ji vedle sebe do krmicí židličky a Nellinka mi dělá dozor, abych se učil, jen škoda, že mi ještě nedokáže poradit a třeba nějaké úkoly za mě i udělat :D, ale je pravda, že bych si to s ní nejraději vyměnil! Tak a teď k té mé přípravě. Když si nevím rady, poradí mi mamka. Jsou dny, kdy se mi nechce vůbec nic dělat a mám hrůzu z toho, když mi na EduPage chodí domácí úkoly, a tak si někdy říkám: „Zlatá škola.“ Zajímavý úkol byl z přírodopisu. Měl jsem vyfotit rostliny, které teď začínají růst. A tak jsme se vydali celá rodina do přírody na vycházku. Nafotil jsem pár rostlinek a keřů, které jsou zrovna v rozpuku… Nevím, co jiného k mojí přípravě napsat, snad už jen to, že vše brzo skončí a potkáme se opět ve škole jako před měsícem…

Dominik Chrenšť, 8. třída

Co dělám ve volném čase

Svoje odstartování dne si nedokážu představit bez vydatné snídaně. Snídám své oblíbené lupínky s mlékem. Když už jsem tedy po snídani, přesunu se na hygienu (čištění zubů, péče o pleť). Jelikož mám doma psa, který potřebuje každodenní venčení, převléknu se do venkovního oblečení, dám si sluchátka a jdu venčit. V téhle situaci je nejlepší věc mít psa, protože vás vytáhne ven. Většinou chodím kolem řeky. Poté, co přijdu z venku, usednu k počítači a jdu si plnit domácí úkoly (má nejmíň oblíbená činnost). Když už mám konečně školu hotovou, jdu si uvařit jídlo. Po jídle následuje má oblíbená činnost a tou je hraní na klavír. Dávám si tak 2 hodinové cvičení, protože ještě mě čeká hlavní cvičení s taťkou. Abych to uvedla na pravou míru, když jsem sama doma, tak to je spíš rozcvička pro mě, abych pak předvedla ten nejlepší výkon. Jakmile si taťka zkontroluje cvičení, tak se opět společně vydáme na procházku. Tentokrát do lesa, protože tam se alespoň nemusí dbát na nošení roušek (tedy pokud se lidi nezblázní a není tam celý Krnov). Po procházce si s taťkou někdy nachystáme večeři. Spíše já, protože taťka večer nejí. Konec večera trávím na Netflixu ve svém pokoji.

Alexandra Pokorná, 8. třída

Dnes je mým úkolem napsat, jak probíhá má příprava do školy v této zvláštní době. Do školy se snažím připravovat dopoledne, ne vždy se to ale povede. Úkoly a veškerá komunikace s učiteli probíhá online. Při práci využívám ke komunikaci EduPage a Messenger. Více teď pracuji s Powerpointem a Wordem. Většinu informací vyhledávám na Googlu a taky jsem byla nucena vzít do ruky atlas rostlin. Někteří učitelé nám zadávají přiměřené množství úkolů, někteří až příliš mnoho. Kdybych to měla shrnout, příprava do školy mi zabere snad více času, než když jsem do ní chodila. Výhoda je, že nepoužívám PC jen na Youtube a Netflix, ale naučila jsem se užívat další věci. Taťka mi celý život říká, že nemám být moc na počítači. Teď ale díky škole na něm trávím třikrát tolik času.

Alexandra Pokorná, 8. třída

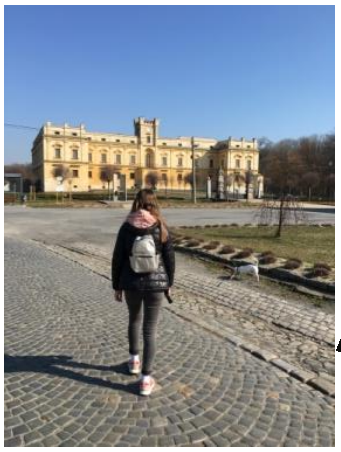

Co dělám ve volném čase

Ve svém volném čase jsem ráda nakupovala, jezdila do velkých obchodů, a s tím se teď musím na nějakou dobu rozloučit. Nyní je můj volný čas omezen, nemohu chodit za holkami a ani se věnovat jiným aktivitám, jak bylo běžné. Poslední měsíc mi koronavirus úplně převrátil život vzhůru nohama. Teď si musím odříct spoustu věcí. Zároveň je to i taková nová zkušenost, že se dá trávit čas i jiným způsobem.

Většinu mého času mi zaberou školní a domácí povinnosti. Když mi zbude chvilka pro sebe, tak se dívám na televizi anebo se dívám na seriály přes internet. Ale i to časem omrzí, a tak jsem šla na jeden blog zdravých jídel, který mě zaujal. Na tomto blogu jsem viděla opravdu hezké a dobré recepty, které teď zkouším připravit. Spousta receptů, které jsem vyzkoušela, mě překvapily svou zajímavou chutí. Jsem ráda, že to dobře chutná a ještě je to zdravé. Taťka však dává přednost nezdravému masu, řídí se pravidlem, pokud to není z masa, není to k jídlu. Někdy se mu nedivím, pracuje v lese a má velmi těžkou práci. Když se mi něco obzvlášť povede, pošlu to i babičce.

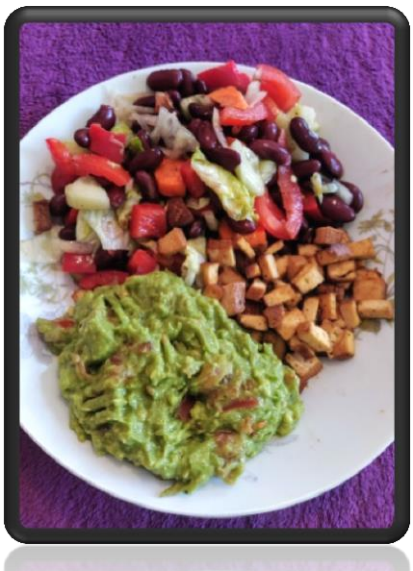

Po dobrém jídle si musím občas také odpočinout, a abych nezlenivěla, tak pak zase cvičím a cvičím….

Vanessa Lysická, 7. třída

Tady jsem zkoušela jablečnoskořicový koláč

… aranžuji zeleninu.

Polévka na ohni s medvědím česnekem

Budeme potřebovat:

Brambory, cibule, mrkev, česnek, celer, máslo, sůl, bobkový list, nové hoření a pepř

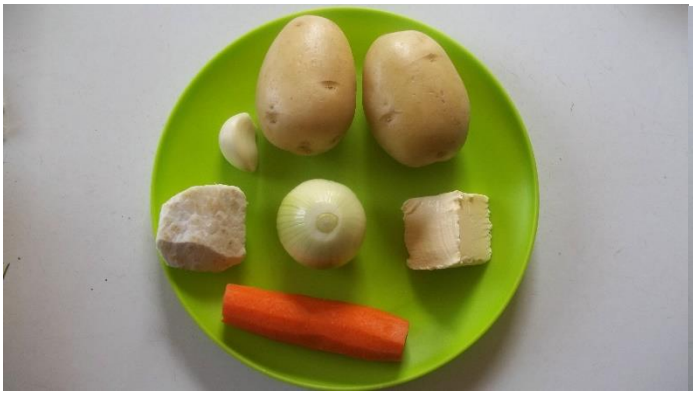

Vše nakrájíme.

Na dochucení si připravíme: pažitku, medvědí česnek a sedmikrásky

Připravíme si oheň, na který dáme rozpustit máslo.

Cibulku zpěníme a přidáme vodu.

Potom nasypeme všechny ostatní suroviny a vaříme do měkka.

Polévka je hotová, můžeme ji podávat s pažitkou, česnekem a ozdobenou sedmikráskami.

Dobrou chuť vám přeje Sam Dvořák z 8. třídy.

Přírodopis doma

Většinu času trávím venku. Hlavně se starám o kytky a zvířata, ale především o ta zvířata, čímž myslím moje ryby. Chovám tři závojnatky. Pro ty jsem vykopal přírodní jezírko.

Pak také chovám tři střevličky a dva kapry. Ty už nemám v přírodním jezírku, ale v plastové kádi. Mám je tam především proto, že je krmím žrádlem a to by mohlo v přírodním jezírku uplavat … a to nechci samozřejmě.

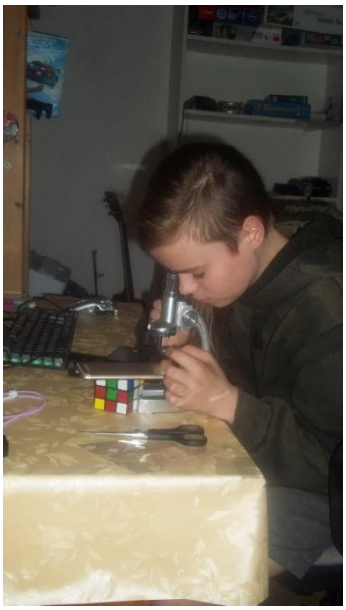

Venku nejsem pořád. Když už jsem doma, tak si pod mikroskopem prohlížím mé živočichy, které si chovám pro malé rybky (potěr).

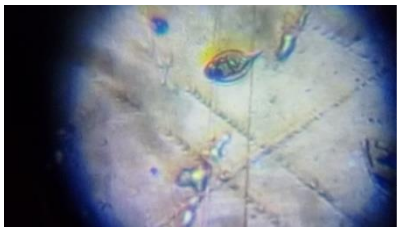

A když se náhodou nestarám o zvířata, tak zamířím k rostlinám. Rostliny mám v truhlíkách nahoře v pokoji. Nasadil jsem tam – kedlubny, jahody, rajčata, ale také různé bylinky. Už jen stačí počkat, až vše vyroste a můžu to přesadit na zahrádku.

Samuel Dvořák, 8.třída

Nevybuchlá munice

Jakmile je venku slunečno, tak s bráchou chodíme chytat mravenčí královny. Takže jsem si sbalil pár zkumavek a vyrazili jsme.

Cestou jsme jich pár nasbírali, ale pak jsme narazili na něco, co moc jako mravenec nevypadalo. Spíše jako nějaká bomba.

A tak jsme šli domů, abychom vše pověděli mamce. Ta řekla, že se na to půjde s námi podívat. Také ji to přišlo divné, a tak jsme zavolali policii 158. Mamka jim popsala, jak je to veliké, jaký to má tvar a kde se to asi nachází. Po chvíli volali z Albrechtic, že tam někoho posílají, ať jim jdeme naproti.

Policie po chvíli dorazila a my jsme jim ukázali, kde to je. Pan policajt potvrdil že je to nevybuchlá munice italského minometu ráže 81. Potom nám řekl, že tam bude čekat asi 3 hodiny, než přijedou pyrotechnici. Bohužel jsme k pyrotechnikům nemohli a stejně, když přijeli, byla už tma. Konečně nějaká akce i tady v Novém Lese!

Samuel Dvořák 8. třída